sygn. akt: **D 19/22**

ORZECZENIE

dnia (…) roku

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie
w składzie:

Przewodniczący: radca prawny **Paweł Strzelec**
Sędziowie: radca prawny **Marek Kulik - sprawozdawca**
radca prawny **Grzegorz Koksanowicz**

Protokolant Joanna Kowalska

w obecności **Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie** radcy prawnego **Huberta Ząbka**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu (…) r. sprawy **radcy prawnego (…)**, syna (...), ur. (...)r. w (...), zam. (...), prowadzącego Kancelarię Radcy Prawnego z siedzibą ul. (...)

obwinionego o to, że:
1) w dniu (...)r. działając jako pełnomocnik (...)nie dochowując należytej staranności oraz rzetelności przy wykonywaniu czynności zawodowych, narażając tym samym dobro klienta na negatywne skutki swojego działania złożył w Sądzie Rejonowym (...)wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej zawierający braki formalne, które stosownie do treści art. 28 ust. 1 w zw. z art. 491^2 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe skutkowały zwrotem wniosku zarządzeniem przewodniczącego (...)z dnia (...)r. doręczonym pełnomocnikowi w dniu (...)r,

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2) w okresie od dnia (...)r. do dnia (...)r., tj. od dnia doręczenia mu jako pełnomocnikowi (...)postanowienia Sądu Okręgowego w (...)z dnia (...) r. oddalającego zażalenie na zarządzenie przewodniczącego (...)z siedzibą w (...) z dnia (...)r. w przedmiocie zarządzenia zwrotu wniosku o ogłoszenie upadłości (...) (sygn. akt (...)), do dnia powzięcia przez pokrzywdzoną informacji w przedmiocie bezczynności pełnomocnika i wezwania obwinionego za pośrednictwem wiadomości sms do zwrotu wszystkich dokumentów, nie dochowując rzetelności i uczciwości przy wykonywaniu czynności zawodowych, lekceważąc obowiązek lojalnego postępowania wobec klienta oraz kierowania się jego dobrem naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w sposób mogący podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, pomimo swojej bezczynności i bezskuteczności dotychczasowych czynności

procesowych zapewniał klienta, że sprawie został nadany bieg wprowadzając go tym samym w błąd odnośnie do stanu sprawy oraz swojej aktywności procesowej,

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3) w okresie od (...)r. do dnia (...)r., tj. od dnia wezwania obwinionego przez (...)za pośrednictwem wiadomości sms do zwrotu wszystkich przekazanych pełnomocnikowi dokumentów, do dnia złożenia przez pokrzywdzoną zeznań przed Z-cą Rzecznika Dyscyplinarnego, nie dochowując rzetelności i uczciwości przy wykonywaniu czynności zawodowych, lekceważąc obowiązek lojalnego postępowania wobec klienta oraz kierowania się jego dobrem naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w sposób mogący podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego nie zwrócił (...)otrzymanych od niej dokumentów,

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

I. Uznaje obwinionego **radcę prawnego** (...)winnym tego, że:

1) w okresie od dnia (...)r. do dnia (...)r., tj. od dnia doręczenia mu jako pełnomocnikowi (...)postanowienia Sądu Okręgowego w (...)z dnia (...)r. oddalającego zażalenie na zarządzenie przewodniczącego (...)Sądu Rejonowego (...) z dnia (...)r. w przedmiocie zarządzenia zwrotu wniosku o ogłoszenie upadłości (...) (sygn. akt (...)), do dnia powzięcia przez pokrzywdzoną informacji w przedmiocie bezczynności pełnomocnika i wezwania obwinionego za pośrednictwem wiadomości sms do zwrotu wszystkich dokumentów, nie dochowując rzetelności i uczciwości przy wykonywaniu czynności zawodowych, lekceważąc obowiązek lojalnego postępowania wobec klienta oraz kierowania się jego dobrem naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w sposób mogący podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, pomimo swojej bezczynności i bezskuteczności dotychczasowych czynności procesowych zapewniał klienta, że sprawie został nadany bieg wprowadzając go tym samym w błąd odnośnie do stanu sprawy oraz swojej aktywności procesowej,

czyli popełnienia czynu z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tj. stanowiący załącznik do uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.);

2) w okresie od (...)r. do dnia (...)r., tj. od dnia wezwania obwinionego przez (...) za pośrednictwem wiadomości sms do zwrotu wszystkich przekazanych pełnomocnikowi dokumentów, do dnia złożenia przez pokrzywdzoną zeznań przed Z-cą Rzecznika Dyscyplinarnego, nie dochowując rzetelności i uczciwości przy wykonywaniu czynności

zawodowych, lekceważąc obowiązek lojalnego postępowania wobec klienta oraz kierowania się jego dobrem naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w sposób mogący podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego nie zwrócił (...) otrzymanych od niej dokumentów,

czyli popełnienia czynu z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tj. stanowiący załącznik do uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.).

II. Umarza postępowanie w sprawie o czyn z pkt 1 wniosku o ukaranie, polegający na tym, że Obwiniony w dniu (...)r. działając jako pełnomocnik (...) nie dochowując należytej staranności oraz rzetelności przy wykonywaniu czynności zawodowych, narażając tym samym dobro klienta na negatywne skutki swojego działania złożył w Sądzie Rejonowym (...)wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej zawierający braki formalne, które stosownie do treści art. 28 ust. 1 w zw. z art. 491^2 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe skutkowały zwrotem wniosku zarządzeniem przewodniczącego (...) z dnia (...)r. doręczonym pełnomocnikowi w dniu 6 marca 2018 r,

czyli o czyn z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (tj. stanowiący załącznik do uchwały Nr 884/XI/2023 Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 7 lutego 2023 r.) wobec przedawnienia dyscyplinarnego czynu na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 70 ust 2 i art. 74^1 ustawy o radcach prawnych.

III. Za czyn wymieniony w punkcie I. 1) niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 oraz art. 65 ust. 2ba ustawy o radcach prawnych wymierza karę pieniężną w wysokości trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 7.800 zł (słownie: siedem tysięcy osiemset złotych 00/100).

IV. Za czyn wymieniony w punkcie I. 2) niniejszego orzeczenia, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych wymierza karę dyscyplinarną nagany.

V. Za czyn wymieniony w punkcie I.1) niniejszego orzeczenia na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy o radcach prawnych obok kary pieniężnej orzeka dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na czas lat pięciu.

VI. Na podstawie art. 70^6 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych zasądza od Obwinionego radcy prawnego (...)na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie koszty postępowania dyscyplinarnego w wysokości 1.856 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset pięćdziesiąt sześć złotych 00/100).

……	……..	……..
Przewodniczący	Członkowie	
r.pr. Paweł Strzelec	r.pr. Marek Kulik	r.pr. Grzegorz Koksanowicz

sygn. akt: **D 19/22**

Uzasadnienie

Radca prawny (…) wnioskiem z (…) r. został obwiniony o to, że:

1) w dniu (…) r. działając jako pełnomocnik (…) nie dochowując należytej staranności oraz rzetelności przy wykonywaniu czynności zawodowych, narażając tym samym dobro klienta na negatywne skutki swojego działania złożył w Sądzie Rejonowym (…) wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika jako osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej zawierający braki formalne, które stosownie do treści art. 28 ust. 1 w zw. z art. 491^2 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe skutkowały zwrotem wniosku zarządzeniem przewodniczącego (…) z dnia (…) r. doręczonym pełnomocnikowi w dniu (…) r,

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

2) w okresie od dnia (…) r. do dnia (…) r., tj. od dnia doręczenia mu jako pełnomocnikowi (…)postanowienia Sądu Okręgowego w (…)z dnia (…)r. oddalającego zażalenie na zarządzenie przewodniczącego (…) z dnia (…) r. w przedmiocie zarządzenia zwrotu wniosku o ogłoszenie upadłości (…) (sygn. akt (…)), do dnia powzięcia przez pokrzywdzoną informacji w przedmiocie bezczynności pełnomocnika i wezwania obwinionego za pośrednictwem wiadomości sms do zwrotu wszystkich dokumentów, nie dochowując rzetelności i uczciwości przy wykonywaniu czynności zawodowych, lekceważąc obowiązek lojalnego postępowania wobec klienta oraz kierowania się jego dobrem naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w sposób mogący podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego, pomimo swojej bezczynności i bezskuteczności dotychczasowych czynności procesowych zapewniał klienta, że sprawie został nadany bieg wprowadzając go tym samym w błąd odnośnie do stanu sprawy oraz swojej aktywności procesowej,

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

3) w okresie od (…)r. do dnia (…)r., tj. od dnia wezwania obwinionego przez (…)za pośrednictwem wiadomości sms do zwrotu wszystkich przekazanych pełnomocnikowi

dokumentów, do dnia złożenia przez pokrzywdzoną zeznań przed Z-cą Rzecznika Dyscyplinarnego, nie dochowując rzetelności i uczciwości przy wykonywaniu czynności zawodowych, lekceważąc obowiązek lojalnego postępowania wobec klienta oraz kierowania się jego dobrem naruszając swoim postępowaniem godność zawodu w sposób mogący podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego nie zwrócił (…)otrzymanych od niej dokumentów,

czyn ten stanowi przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2 oraz art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (stanowiącego załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Na podstawie zebranego materiału dowodowego sąd ustalił co następuje.

(…)w roku (…) zleciła radcy prawnemu (…)złożenie wniosku o upadłość konsumencką. Wniosek taki radca prawny złożył (…) r. Sprawa została wpisana do repertorium (…) Sądu Rejonowego (…) pod numerem (…). W tym samym dniu (…)r. przewodnicząca (…)zarządziła wezwać r. pr. (…) do złożenia pełnomocnictwa z podpisem mocodawcy lub uwierzytelnionego odpisu pełnomocnictwa w terminie tygodnia od doręczenia wezwania, pod rygorem zwrotu wniosku. Wezwanie to zostało doręczone r. pr. (…) (…)r. Termin do uzupełnienia braków upłynął dnia (…) r. Radca prawny (…)złożył wymagane pełnomocnictwo dnia (…)r., zatem dwa dni po terminie, co skutkowało zwrotem wniosku z uwagi na braki formalne, mianowicie brak spisu wierzycieli z podaniem adresów i wysokości wierzytelności każdego z nich oraz terminów spłaty. Kolejne czynności podejmowane przez radcę prawnego (…)nie mogły zmienić okoliczności, że wniosek został złożony wadliwie i nie został uzupełniony w terminie. Wadliwe złożenie wniosku miało miejsce w dniu (…)r.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata. W razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem tego terminu karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat (art. 70 ust. 2 ustawy). Dochodzenie w niniejszej sprawie zostało wszczęte (…)r., czyli przed upływem terminu przedawnienia dyscyplinarnego określonego w art. 70 ust. 1 ustawy, zatem termin przedawnienia został wydłużony do lat 5, w związku z czym upłynął (…) r. W związku z upływem terminu przedawnienia postępowanie w sprawie o czyn zarzucony w punkcie 1 wniosku o ukaranie należało umorzyć.

Dnia (…)r. r. pr. (…)wniósł zażalenie na postanowienie o zwrocie wniosku. Zażalenie zostało złożone z brakami formalnymi w postaci braku opłaty, którą obwiniony uiścił po wezwaniu, (…)r. Sąd Okręgowy, (…)postanowieniem w sprawie (…)oddalił zażalenie. Postanowienie to zostało doręczone r. pr. (…) (…)r. Postanowienie to było ostateczne w toku instancji. (…) r. doręczono r. pr. (…)wezwanie do wskazania w terminie 7 dni numeru rachunku, na który miałby zostać dokonany zwrot opłaty od wniosku w wysokości 30 zł. Na wezwanie to obwiniony nie zareagował, wobec czego wspomniana kwota została dnia (…) r. zwrócona bezpośrednio mocodawczyni. (…)r. mocodawczyni (…)osobiście zapoznała się z aktami sprawy sądowej. W tym też dniu wezwała obwinionego do zwrotu dokumentów związanych z prowadzeniem przez niego sprawy.

Powyższy stan faktyczny nie pozostawia wątpliwości co do tego, ze w okresie od (…)r. do (…)r. r. pr. (…)nie podejmował żadnych czynności w sprawie, pomimo że wiedział, iż ma taki obowiązek. W okresie tym, jak wynika z dowodów zebranych w sprawie, w szczególności z zeznań pokrzywdzonej (…) oraz korespondencji sms pokrzywdzona wielokrotnie zwracała się do obwinionego z pytaniami o stan sprawy, a obwiniony informował ją, że sprawa jest w toku, że mają miejsce opóźnienia wynikające ze stanu epidemii, pomimo, iż wiedział, że wniosek o upadłość konsumencką nie został prawidłowo złożony. Nie ma zatem wątpliwości, że r. pr. (…) działał umyślnie, naruszając wynikając z art. 6 Kodeksu etyki radcy prawnego obowiązek wykonywania obowiązków zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Umyślnie sprzeniewierzył się wynikającemu z art. 8 Kodeksu etyki radcy prawnego obowiązkowi zachowania lojalności wobec klienta i kierowania się jego dobrem w celu ochrony jego praw. Zachowanie jego stanowi naruszenie obowiązku godnego zachowania przy wykonywaniu czynności zawodowych (art. 11 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego), a postępowanie jego nie tylko mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej, lecz także podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego (art. 11 ust. 2 Kodeksu etyki radcy prawnego). Zachowanie to stanowi naruszenie obowiązków zawodowych i zachowanie sprzeczne z godnością zawodu, a zatem wyczerpuje ustawowe znamiona deliktu dyscyplinarnego stypizowanego w art. 64 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Dnia (…)r. r. pr. (…)został wezwany do zwrotu dokumentów otrzymanych od mocodawczyni (…). Wezwanie nastąpiło za pośrednictwem wiadomości sms. Jak ustalono, zwrot ten nie nastąpił do dnia przesłuchania przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, tj. do dnia (…) r. Nie ma zatem wątpliwości, że r. pr. (…)działał umyślnie, naruszając wynikając z art. 6 Kodeksu etyki radcy prawnego obowiązek wykonywania obowiązków zawodowych

rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Umyślnie sprzeniewierzył się wynikającemu z art. 8 Kodeksu etyki radcy prawnego obowiązkowi zachowania lojalności wobec klienta i kierowania się jego dobrem w celu ochrony jego praw. Zachowanie jego stanowi naruszenie obowiązku godnego zachowania przy wykonywaniu czynności zawodowych (art. 11 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego), a postępowanie jego nie tylko mogłoby zdyskredytować go w opinii publicznej, lecz także podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego (art. 11 ust. 2 Kodeksu etyki radcy prawnego). Zachowanie to stanowi naruszenie obowiązków zawodowych i zachowanie sprzeczne z godnością zawodu, a zatem wyczerpuje ustawowe znamiona deliktu dyscyplinarnego stypizowanego w art. 64 ust. 1 ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych.

Sąd uznał, że zachowanie zarzucone w punktach 2 i 3 wniosku o ukaranie wyczerpuje znamiona deliktów dyscyplinarnych opisanych w wyżej przywołanych przepisach. Wymierzając za nie karę kierował się znacznym poziomem zarzucalności popełnionych przez radcę prawnego czynów. Oba przypisane radcy prawnemu czyny zostały popełnione w związku z wykonywaniem czynności zawodowych i stanowiły wręcz istotę tych czynności. Zachowania te bezpośrednio przyniosły negatywne skutki dla reprezentowanej strony. Sprzeniewierzenie się obowiązkowi starannego i sumiennego wykonywania czynności zawodowych miało charakter umyślny. Ponadto zachowanie obwinionego zarówno może zdyskredytować jego samego w opinii publicznej, jak i podważyć zaufanie do zawodu radcy prawnego jako takiego.

Powyższe względy występują w przypadku obu przypisanych radcy prawnemu (…) deliktów dyscyplinarnych. Ponieważ w przypadku czynu zarzuconego w punkcie 2 wniosku o ukaranie miało miejsce bezpośrednie naruszenie interesów pokrzywdzonej, wynikające z niezłożenia poprawnego wniosku o upadłość konsumencką, w ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego uzasadnione jest wymierzenie kary pieniężnej w wysokości trzykrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w dacie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego tj. 7.800 zł (słownie: siedem tysięcy osiemset złotych 00/100). Przewinienie zarzucone w punkcie 3 wniosku o ukaranie polegało na niewykonaniu obowiązku zwrotu dokumentów. Brak oryginałów dokumentów uniemożliwiał klientce złożenie ponownego wniosku o upadłość konsumencką co uzasadnia wymierzenie obwinionemu stosunkowo surowej kary. Dlatego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że kara nagany będzie adekwatna do poziomu naruszenia obowiązków zawodowych i godności zawodu przez r. pr. (…).

Za czyn wymieniony w punkcie I.1) niniejszego orzeczenia na podstawie art. 65 ust. 2a ustawy z 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych obok kary pieniężnej orzekł dodatkowo zakaz

wykonywania patronatu na czas lat pięciu. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego radca prawny, który dopuszcza się tak poważnych uchybień nie gwarantuje poprawnego wykonywania patronatu, który wszak służy do kształtowania młodego pokolenia prawników. Zachowanie patrona jest postrzegane i oceniane przez aplikantów, a często naśladowane. Nie można dopuścić, by ich postawy zawodowe i moralne były kształtowane przez osobę umyślnie lekceważącą obowiązki zawodowe.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie obowiązujących przepisów.

Z tych względów i na mocy powołanych przepisów sąd orzekł, jak w części dyspozytywnej orzeczenia.

POUCZENIE:

Na podstawie art. 70[4] ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych od niniejszego orzeczenia stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie w terminie czternastu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

…… …….. ……

Przewodniczący Członkowie

r.pr. Paweł Strzelec r.pr. Marek Kulik r.pr. Grzegorz Koksanowicz